

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. , 01.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ в закрито заседание на първи юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Стоян Г. Хаджиев

като разгледа докладваното от Стоян Г. Хаджиев Административно наказателно дело № 20211220200294 по описа за 2021 година

Обжалвано е наказателно постановление 244а-1372/19.06.2020 г. на старши комисар Д.Г.Д - Директор на ОД МВР Благоевград.

Жалбоподателят ИБР. М. ДЗ. с ЕГН- *****, с постоянен адрес в село К, община Г. Д. област Благоевград твърди, че НП е незаконосъобразно и моли същото да бъде отменено. В съдебно заседание чрез упълномощения си представител поддържа направеното с жалбата искане.

Съдът, като прецени събраните доказателства и служебно провери изцяло законосъобразността на обжалваното НП, намери за установено следното:

С обжалваното НП, издадено въз основа на АУАН (акт за установяване на административно нарушение) , жалбоподателят е санкциониран на основание чл. 209а, ал. 1 от ЗЗдр. – Закон за здравето ("Който наруши или не изпълни въведени от министъра на здравеопазването или от директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 4 или 7 и чл. 63а, ал. 1 или 2, освен ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв.

Фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, се оспорват от жалбоподателя, но същите се потвърждават изцяло от приетите по делото писмени и гласни доказателства - показанията на актосъставителя и свидетеля при съставяне на акта установяващи действително неносене на маска на публично място, които съдът кредитира с доверие като кореспондиращи помежду си и взаимно допълващи се. Не се ангажираха

доказателства, които да им противоречат, респективно – оборват.

При тези данни съдът намира за доказано конкретното нарушение и извършването му от жалбоподателя.

В изпълнение на служебната си проверка за законосъобразност съдът не констатира и съществени нарушения на процесуалните правила, допуснати при съставянето на АУАН или издаване на НП, опорочаващи последното до степен на незаконосъобразност, обуславяща отмяната му, включително и твърдените такива от жалбоподателя. Административното обвинение е формулирано от фактическа и правна страна достатъчно пълно, точно ясно, за да може жалбоподателят да го разбере и да организира адекватно защитата си.

Извършеното деяние и описанието му в акта по чл. 42 ЗАНН и в наказателното постановление по чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, предполага индивидуализация на нарушението чрез посочване на неизпълнената/нарушена конкретна противоепидемична мярка, актът, с който е въведена, и след това — описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението — дата, място и пр. Акта е съставен от определено със Заповед длъжностно лице, в съответствие с чл. 209а, ал. 3 ЗЗД — полицейски служител). Наказателното постановление (издадено от директора на ОД на МВР — Благоевград чл. 209а, ал. 4 ЗЗД). Посочена е конкретната заповед на министъра на здравеопазването, с която е въведено задължението за носене на защитни маски за лице на открито, включително с номер и дата на издаване, конкретната противоепидемична мярка, която не е съобразил жалбоподателят — поставяне на защитна маска за лице от всички лица, които се намират в закрити или открити обществени места, както датата и мястото на извършване (без значение за съставомерността на деянието и за описанието му по чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 АПК е наименованието на улицата). С посочените фактически обстоятелства в описанието на деянието са съобразени разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН.

Предвид вида и характера на нарушението с посочването на конкретното място на неговото констатиране, което именно е било направено от наказващия орган, мястото на извършване на нарушението е конкретизирано в необходимата степен. Нарушението е било установено на място от служители на МВР – актосъставителя и свидетел по акта, които са изрично посочени в АУАН, а не по документи, поради което и не е допуснато нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 209а ЗЗД урежда административнонаказателната отговорност при нарушение или неизпълнение на въведени противоепидемични мерки, като ал. 1 съдържа основният състав: „Който наруши или не изпълни въведени с акт на министъра на здравеопазването или директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл.

63, ал. 1 или 2, освен ако деянието съставлява престъпление, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв.“ (в редакцията към 16.04.2020 г. - ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.). Диспозицията на нарушението по чл. 209а, ал. 1 33 (ДВ, бр. 34/3030 г.) е бланкетна, поради което актосъставителят и наказващият орган следва да я запълнят с конкретно нарушение или неизпълнение на акт на министъра на здравеопазването или на директор на РЗИ по чл. 63, ал. 1 и 2 33 (при действащата редакция на чл. 209а, ал. 1 33 — в акт по чл. 63, ал. 4 33), както в случая - с посочената в акта и наказателното постановление с Заповед РД-01-677 от 25.11.2020г.и с посочената въведена с нея противоепидемична мярка — "Не се допуска посещаването и събирането на повече 2 двама възрастни хора на открити и закрити обществени места" . Съставът предполага влязъл в сила акт по чл. 63, ал. 1 или 2 33 (в редакцията на закона — ДВ, бр. 28 от 2020 г., в сила от 13.03.2020 г., сега по чл. 63, ал. 4 33) или акт по същите текстове, подлежащ на предварително изпълнение — чл. 180, ал. 1 АПК - в случая заповедта на министъра, като общ административен акт. Няма данни заповедта да е била обжалвана с искане за спиране на изпълнението ѝ, като към момента е влязъл в сила акт, поради което качеството „законен“ на заповедта, като част от административнонаказателния състав по чл. 209а, ал. 1 33 (ДВ, бр. 34/2020 г.), предполага изследване компетентността на издателя ѝ (Решение № 101 от 12.02.1969 г. по н. д. № 870/68 г., II н. о., ВС). Заповедта е издадена от министъра на здравеопазването, който е компетентният орган за въвеждане на противоепидемични мерки за територията на страната, именно към 15.12.2020 г. на основание посочената в заповедта разпоредбата на чл. 63, ал. 1 33 (ДВ, бр. 28 от 2020 г., в сила от 13.03.2020 г.). Преценката за въвеждане на други мерки извън тези по алинеи 6 и 7 на чл. 63 33 (ДВ, бр. 28/2020 г.) е преценка на министъра, която може да бъде контролирана за пропорционалност на мярката, но в производство по оспорване на самата заповед. Към датата на нарушението, министърът на здравеопазването е бил компетентният орган по чл. 63, ал. 1 33 за въвеждане на забрана за посещаване на заведения като противоепидемична мярка, поради което заповедта е задължавала жалбоподателя с предписаното поведение. Заповедта поражда задължение за всички лица от момента на публичното ѝ оповестяване (чл. 72, ал. 1 вр. чл. 66 АПК) на 11.04.2020 г. на интернет страницата на Министерство на здравеопазването (чл. 180, ал. 1 АПК), като изпълнителното деяние от състава по чл. 209а, ал. 1 33 (ДВ, бр. 34/2020 г.), в случая е осъществено от жалбоподателя чрез бездействие, същият се е намирал на закрито обществено място заведение Капри.

С разпоредбата на чл. 209а, ал. 1 от 33 е санкционирано самото неизпълнение на съответната противоепидемична мярка, а не неизпълнението на заповедта, с която е въведена, поради което е налице пълно съответствие в акт и наказателното постановление между фактическото описание на деянието (чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН) и посочената нарушена законова разпоредба (чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН).

Нарушението по чл. 209а, ал. 1 33 не може да е маловажен случай по чл. 28 ЗАНН. Извършено е в условията на обявено извънредно положение — с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. (извънредна епидемична обстановка след 13.05.2020 г.), поради пандемия от COVID-19, като засяга обществените отношения, свързани с опазване на най-висшите ценности — живота и здравето на гражданите. Без значение е отсъствието на настъпили от нарушението вредни последици. Противоепидемичните мерки са въведени за предотвратяване увреждане на здравето на околните, при това поради непосредствена опасност за живота и здравето им от епидемично разпространение на заразна болест — потенциален риск за живота на гражданите, поради което неизпълнението им не би могло да бъде определено като „маловажен случай“ при липсата на каквито и да са обстоятелства, които конкретно да характеризират случая с по-ниска степен на обществена опасност.

Наложената с наказателното постановление санкция е именно предвиденото наказание „глоба“, в предвиденият ѝ размер от 300 лв. — чл. 209а, ал. 1 33, поради което наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното НП е законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

Предвид обстоятелството, че ответникът е защитаван в настоящото съдебно производство от юрисконсулт, на основание чл. 63, ал. 3 и ал. 5 от ЗАНН жалбоподателят следва бъде осъден да ѝ заплати юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, предвиден в чл. 27е от НЗПП във връзка с чл. 37 от ЗПП – 80 лева, който съдът намира за адекватен на фактическата и правна сложност на разглеждания спор.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление 244а-1372/19.06.2020 г. на старши комисар Д.Г.Д- Директор на ОД МВР Благоевград.

ОСЪЖДА ИБР. М. ДЗ. с ЕГН- *****, с постоянен адрес в село К., община Г. Д, област Благоевград да заплати на ОД на МВР гр. Благоевград сумата в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, както и 5 лв за издаването на изпълнителен лист .

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено, пред Административен съд Благоевград.

Съдия при Районен съд – Гоце Делчев: _____